

Weekend dichtbij

‘Het gaat om de pareltjes’

LAMMY WOLFSLAG LAAT MENSEN NADENKEN OVER HUN NALATENSCHAP

Lammy Wolfslag (54) uit Alphen was vijftien jaar geleden een van de eerste opruimcoaches in Nederland. Nu wil ze nog een keer ‘het wiel uitvinden’. Dit keer als nalatenschapscoach. Daarmee helpt ze nabestaanden, maar meer nog wil ze mensen aan de voorkant na laten denken over wat ze willen doorgeven na hun dood.

Janet de Vos

“Hoe vaak hoor je niet dat mensen zeggen ‘bestel maar een container als ik er niet meer ben’. Maar dat kun je je kinderen niet aan doen. Dat is ook niet meer van deze tijd. Het is mijn missie om mensen vóór hun overlijden door hun spullen te laten gaan. Ik wil dat iemand

▲ **Nalatenschapscoach Lammy Wolfslag heeft zelf ook een memorybox vol met waardevolle herinneringen.** FOTO MEREL KLUZING

Soms moet ik iemand afremmen om niet alles weg te doen

— Lammy Wolfslag

zelf verantwoordelijkheid neemt voor zijn of haar spullen en zelf de regie krijgt waar belangrijke en waardevolle spullen naartoe gaan”, vertelt Lammy.

Als opruimcoach merkt ze dat senioren worstelen met de vraag waar hun spullen na hun overlijden naartoe moeten, maar ook nabestaanden weten vaak niet wat ze met de spullen van hun overleden dierbaren aan moeten. „Ik zie in mijn werk zo vaak dozen in de hoek staan met daarin de spullen van een overledene waar niets mee wordt gedaan. Het is zoveel mooier als je een doosje hebt met spullen met een speciale betekenis en dat je die bijvoorbeeld in de woonkamer bewaart.”

Pareltjes

Lammy pakt een doos waarop staat ‘Voor Lammie van oma’ met daarin de eau de cologne van haar overleden oma. „Dit is heel waardevol voor mij. Een paar items waar herinneringen aan zitten, is zo veel meer waard dan een zolder vol spullen. Met mijn cliënten ga ik daarom op zoek naar de pareltjes en maken we bijvoorbeeld per kind en kleinkind een ‘ikdoos’ of een ‘memorybox’.”

Lammy benadrukt dat als zij komt, echt niet alles weg moet. „Zeker niet. Ik ben onafhankelijk, oordeelloos en

heb geen emotionele binding met de spullen. Daardoor kan ik kritische vragen stellen en mensen rationele keuzes laten maken. Zelf iets weggooien van een ander doe ik niet, nog geen kassabon. Het gaat mij erom dat mensen de pareltjes vinden.”

Geen toverstafje

Soms moet ze wel verwachtingen van cliënten temperen: „Ik heb geen toverstafje waarmee ik in drie uur veertig jaar spullen kan ordenen. Dit is een heel proces dat ook tijd mag kosten. Het is ook mooi en helend om door het leven te gaan, te mijneren en afscheid te nemen van mooie, maar ook pijnlijke tijden. Soms moet ik iemand afremmen om niet alles weg te doen, soms stimuleren om iets meer weg te doen. Iedereen heeft zijn eigen proces. Soms help ik iemand alleen op weg, soms doen we alles samen. Ook is er vaak verdriet en dat mag er ook zijn, maar we gaan wel aan de slag.”

Behalve op spullen richt Lammy zich met haar bedrijf Mijnnalatenschapscoach.nl ook op de administratie en digitale nalatenschap. „Pasgeleden was ik bij iemand die terminaal ziek is en een onoverzichtelijke administratie had. Die op orde brengen, heeft haar veel rust gebracht. Ook werk ik samen met een collega aan

een nalatenschapsdossier, een soort invulboek, waar mensen hun gegevens, wachtwoorden, adressen voor overlijdenskaarten en meer in kunnen schrijven. Dat wil ik straks samen met mensen gaan invullen.”

Rust

Lammy vervolgt: „Je ziet dat het mensen rust geeft als zaken zijn geregeld. Dat geldt voor spullen, maar ook voor iemands digitale nalatenschap. Wettelijk gezien bestaat een erfenis alleen uit tastbare zaken, de cloud hoort daar niet bij. Wat doe je met foto's en bestanden die daarin staan? En met iemands telefoon en social media-accounts? Moet je die opheffen of er een In Memoriam-pagina van maken? Het geeft nabestaanden rust als hun dierbare voor het overlijden kenbaar heeft gemaakt wat hij of zij wil.”

Voor Lammy is het best bijzonder dat ze dit werk doet. „Ik heb vroeger in de verpleging en terminale thuiszorg gewerkt en heb veel overlijdens meegemaakt. Ik werd bang voor de dood en ben met dat werk gestopt. Het verbaast me ergens dat ik nu toch met de dood bezig ben, maar dat ik nu mensen de regie geef en hen help en troost op een praktische manier, maakt voor mij ook de cirkel weer rond.”